

ת"פ 11482/08/16 - מדינת ישראל נגד י ח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11482-08-16 מדינת ישראל נ' ח
לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד יהונתן גנץ

המאשימה

נגד

י ח

ע"י ב"כ עו"ד מיכל שריר

הנאשם

הכרעת דין

כללי

1. המדינה מייחסת לנאשם שלושה אישומים. הרקע לאישומים נעוץ במערכת יחסים מורכבת בין הנאשם לבת זוגו, הגברת א ב ח (להלן: "המתלוננת").
2. באישום הראשון נטען כי ביום 31.7.16, לפנות בוקר, נסעו הנאשם והמתלוננת ברכבו של הנאשם מכיוון תל אביב לאור יהודה, מקום מגוריה של המתלוננת. במהלך הנסיעה החל ויכוח בין השניים על רקע חשדו של הנאשם על שליחת מסרונים על ידה לגברים זרים, מסרונים בעלי תוכן מיני. בשלב זה, תוך כדי נהיגה, לקח הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת, הטיח אותו ברצפת הרכב, עצר את רכבו בשוליים, גירש את המתלוננת מרכבו באמצע כביש מהיר ונסע.
3. המתלוננת עלתה על טרמפ לרכבו של אדם שלא הכירה שהביא אותה לביתה בשדרות בן גוריון 31 באור יהודה. הנאשם הגיע בסמוך לכך למקום, תקף את המתלוננת בכך שאחז בה מאחור, ניער אותה, חטף מידיה את הנייד שלה, הטיח אותו בעוצמה על קרקע וגרם לשבירתו. הנאשם תלש שרשראות שהיו בצוואר המתלוננת והשליך אותן וכן קרע את החולצה שלו.

4. המתלוננת נשכבה על הרצפה והנאשם צעק לעברה "יא בת זונה, שרמוטה, קומי, יביאו לי משטרה, יש לי 15 יום צו הרחקה ממך, אמא שלך זונה, אבא שלך סרסור".
5. בגין המעשים שפורטו לעיל, מייחסת המדינה לנאשם את העבירות הבאות: תקיפה סתם של בן זוג, עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); היזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק והפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק.
6. באישום השני נטען כי בתחילת חודש יולי 2015, לאחר שהמתלוננת הודיעה לנאשם כי החליטה להיפרד ממנו, החל הנאשם לאיים עליה בכך שאמר לה מספר פעמים: "זונה שרמוטה, זיינו אותך כל העולם, יש לך מישהו ואני אשתגע אם אראה אותך עם מישהו, אני לא יודע מה אעשה באותו רגע, אל תאשימי אותי, גם ככה המשפחה שלי על הפנים, אני לא יודע מה אעשה בלעדייך". הנאשם גם ציין כי יתאבד אם המתלוננת תעזוב אותו.
7. באותה תקופה, חודשים יוני - יולי 2015, נהג הנאשם להטריד את המתלוננת באמצעות מתקן בזק בכך שהתקשר אליה עשרות פעמים ביום, חלק מן השיחות בשעות שאינן שגרתיות, כאשר שאל אותה פעם אחר פעם היכן היא, עם מי מבלה, גידף אותה ואיים עליה במספר רב של פעמים.
8. בחודש יוני 2015, עקב הנאשם אחר המתלוננת ופגש בה בקניון אור יהודה, הנאשם ירק בפניה של המתלוננת ואיים עליה בכך שצעק לעברה: "תעזבי את קינגסטון, יא זונה שרמוטה, אני אהרוג את עצמי, אני אתאבד עלייך, זבל זונה שרמוטה, את עושה אורגיות, כל קינגסטון זיין אותך". כשבוע לפני האירוע הנ"ל, הגיע הנאשם לאולמי קינגסטון, מקום עבודתה של המתלוננת, וצעק לעברה כי תעזוב את המקום וכי היא "מוצצת לגברים, זונה ושרמוטה".
9. התביעה טוענת עוד באישום 2, כי כחודשיים לפני האירועים שתוארו לעיל, נכנס לדירתה ממרפסת הדירה בשעה 07:30 בבוקר ושאל את המתלוננת ששכבה במיטתה, "עם מי את הולכת? תגידי לי עכשיו עם מי את הולכת".
- המתלוננת דרשה ממנו לעזוב את המקום והנאשם עזב.
10. בגין מעשים אלה מייחסת המאשימה לנאשם שלוש עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב - 1982; תקיפה סתם של בן זוג, עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק; איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.
11. באישום השלישי נטען נגד הנאשם כי בתאריך 26.7.16, סמוך לחצות, בקרבת תחנת המשטרה ברמלה, לאחר מעקב אחר רכבה, תקף אותה הנאשם בכך שאחז בה בחוזקה, הפילה על הכביש, בעט

בראשה, תלש בכוח את השרשראות שהיו בצווארה, חטף את הטלפון הנייד שלה, הטיח אותה בחוזקה על רצפה וגרם לניפוצו.

כמה דקות לפני האירוע הנ"ל, איים הנאשם על המתלוננת בשיחת טלפון בכך שאמר לה: "יא זונה, את הולכת למשטרה להתלונן עליי, את תראי מה יהיה לך אחרי שאני אשתחרר, אני אנקום בך".

12. בגין מעשים אלה מייחסת המאשימה לנאשם את העבירות הבאות: היזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק ותקיפה סתם של בן זוג, עבירה לפי סעיף 382 (2) לחוק.

13. הנאשם כפר בעבירות המיוחסות לו, במהלך הדיון הודה הנאשם בחלק מהמעשים המיוחסים לו אך הכחיש כי נקט באלימות כלפי המתלוננת.

14. המתלוננת ציינה כי היא חזרה לנהל מערכת יחסים זוגית עם הנאשם וביקשה שלא להעיד נגדו. כשהובהר לה כי עליה להעיד, היא מסרה שאינה זוכרת את האירועים אך הוסיפה כי מסרה דברי אמת בהודעותיה במשטרה.

15. הסנגורית ביקשה לקבוע שאין מקום לקבל את דברי המתלוננת במשטרה נוכח חוסר ההיגיון וההגזמות הברורות בדבריה. הסנגורית הוסיפה כי אין להרשיע את הנאשם בהפרת הוראה חוקית שכן הוראת ההרחקה מהמתלוננת לא ניתנה כדין. הסנגורית גם ציינה כי הנאשם לא נחקר לגבי חלק מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

16. ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, הוא ציין כי אין מקום להרשיע את הנאשם במעשים שפורטו בעובדות האישומים השונים אך בגינם לא יוחסה עבירה לנאשם.

מהלך הדיון

17. בעדותו בבית המשפט וכן בהודעותיו במשטרה, הודה הנאשם בחלק לא מבוטל מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

הנאשם הכחיש כי אי פעם השתמש באלימות כלפי המתלוננת וטען כי היא שיקרה כשמסרה שהוא טלטל אותה, בעט בראשה או הטיח את ראשה ברצפה.

18. המתלוננת לא התייצבה לשני דיונים שזומנה אליהם.

בדיון בו התייצבה למסירת עדות, ציינה כי חזרה להיות עם הנאשם וביקשה שלא להעיד נגדו. בתגובה, מסרה כי אינה זוכרת את הדברים עקב בעיות בריאותיות שיש לה.

19. הודעותיה של המתלוננת התקבלו לאחר שאישרה כי מסרה אותן, מכוח הכלל של הקפאת הזכירה שבעבר. בהמשך טענה המתלוננת שהיא אישה שנוהגת לומר אמת וכי דבריה במשטרה היו אמת.
20. ב"כ הנאשם הצביעה על סתירות שונות בהודעות המתלוננת וכן על סתירות בין הדברים שנמסרו על ידה לשוטרים שהגיעו לזירה לבין הודעותיה, וביקשה לקבוע כי היא הגזימה בתיאור האירועים וכי אין מקום לבסס על דבריה במשטרה ממצאים מרשימים.
21. תיק זה מדגים את הבעייתיות ביחסים לא בריאים בין בני זוג שנפרדים וחוזרים לתוך אותה מערכת. הנאשם מאשר בדבריו את חשדנותו החולנית כלפי המתלוננת שהתבטאה בין היתר בהתקנת תוכנת הקלטה בטלפון הנייד שלה, בבדיקות תכופות באמצעי התקשור שברשות המתלוננת, בעריכת בדיקת פוליגרף למתלוננת וביקורים בלתי מתואמים למקום עבודתה.
22. למרות כל מה שצוין לעיל, חזרו הנאשם והמתלוננת לקיים מערכת זוגית והתרשמתי כי המתלוננת סירבה בפועל להעיד לא בגלל שיכחה, אלא מתוך רצון שלא להזיק לנאשם.
- לאור זאת, אתייחס להודעותיה במשטרה כהודעות שהתקבלו מכוחו של סעיף 10 א' לפקודת הראיות.
23. מכאן, ראוי לבדוק את המעשים המיוחסים לנאשם לפי הסדר הכרונולוגי ולא לפי סדר האישומים, שלא תואם את הסדר הכרונולוגי.
24. באישום השני המתייחס לחודשים יוני - יולי 2015, מואשם הנאשם בהטרדה באמצעות מתקן בזק, בתקיפה ובאיומים.
25. הנאשם הודה במשטרה וגם בפניי כי מספר פעמים נפרד מהמתלוננת. הוא אישר כי התקשר מספר רב של פעמים למתלוננת וכשלא ענתה התקשר לחברותיה, להוריה ולילדיה.
- בעדותו בפניי, מסר "אנחנו חוזרים ואנחנו ביחד שנה... ושוב פעם מתהפכת רוצה לסיים את הקשר ויכוחים ואז היא מכירה בחור בפייסבוק היא הולכת למשטרה ועושה לי בעיות ומוציאה צו הרחקה".
26. בחקירתו הנגדית לא זכר הנאשם את האיום המצוטט באישום השני אך אישר כי אמר למתלוננת עשרות פעמים "אני יכול להשתגע בלעדייך".
27. בהודעתה מיום 4.7.2015 (ת/13), מוסרת המתלוננת כי היחסים בינה לבין הנאשם היו לא תקינים. "... לפני כחודשיים אמרתי לו שאני רוצה להיפרד ממנו, חזרנו לפני 3 ימים ואמרתי לו סופית שאני לא מעוניינת".

המתלוננת מוסרת כי הנאשם לא השלים עם דבריה ואמר לה "אם יש לך מישהו ואני אשתגע אם אראה אותך עם מישהו, אני לא יודע מה אני אעשה באותו רגע, אל תאשימי אותי".

28. המתלוננת מסרה כי הנאשם היה מתקשר להוריה וילדיה כשהיא סירבה לענות לטלפון שלה לשיחות שהתקשר אליה.
29. בהודעתה מיום 5.7.15 (ת/14), מסרה המתלוננת "לפני איזה חודשיים אני נכנסתי לארומה בקניון באור יהודה, הוא ירק עליי, פגע לי בפנים, אני אמרתי לו תלך מפה, נכנסתי לארומה, הוא נכנס אחריי, המשיך לצעוק לי 'את תעזבי את קינגסטון' (אולם בו עבדה המתלוננת)".
30. המתלוננת מסרה באותה הודעה על תקרית במקום עבודתה שהמנהל שלה היה עד לה. המנהל לא נחקר ולא העיד בתיק.
31. באותה הודעה נשאלה המתלוננת אם הנאשם היה אלים פיזית כלפיה והשיבה "חוץ מיריקות לא".
32. המתלוננת מסרה בת/14 כי לקחה את הנייד שלה לתיקון, "בחנות אמרו לי שמקליטים לי את השיחות, הוא מחק לי את התוכנה".
33. בעדותו בפניי, הנאשם לא הכחיש כי יש יריקות הדדיות בין הצדדים אך לא זכר כאמור שהיה אירוע חריג ליד קפה ארומה באור יהודה.
34. ב"כ הנאשם ביקשה לא להאמין למתלוננת כיוון שהעובדת בקפה ארומה שהזכירה בעדותה לא זכרה אירוע חריג. אין ממש בטענה זו, היריקה המיוחסת לנאשם היה מחוץ לקפה. רוב הדברים הנמסרים על ידי המתלוננת הם דברים שהנאשם לא מכחיש.
- יש בדברי המתלוננת פרטים לעניין הסגת הגבול שהנאשם אישר ויש בכך כדי לחזק את תוכן הודעתה. לזה יש להוסיף כי המתלוננת מוסרת כי הנאשם חוץ מיריקות לא הפעיל נגדה אלימות פיזית, דבר התואם את דברי הנאשם.
35. בהסתמך על הודעותיה העדיפות של המתלוננת בת/13 וב- ת/14, וכן דבריו של הנאשם עצמו, הגעתי לידי מסקנה כי התביעה הוכיחה את העבירות המיוחסות לנאשם באישום השני.
36. באישום השלישי מיוחסות לנאשם עבירות של תקיפה וגרימת היזק לרכוש במזיד, ביום 26.7.2016, סמוך לתחנת משטרת רמלה בשדרות הרצל ברמלה.

הנאשם מודה בגרימת הנזק במזיד אך מכחיש את התקיפה.

37. הנאשם נחקר באזהרה ביום 26.7.2016 (ת/2) והודה כי שבר את הטלפון הנייד והוסיף "הפלאפון שלי ולא שלה. שתקנה לה פלאפון משלה ולא הפלאפון שאני קניתי לה". הוא נשאל מדוע קרע את השרשראות של המתלוננת והשיב "כי בא לי לקרוע, למה זה שלה זה שלי". הוא נשאל איך הצליח לקרוע את השרשראות והשיב "איך הצלחתי? משכתי את זה, פעם גם קרעתי לה שמלה שקניתי". הנאשם הסביר את כעסו "היא באה אליי אמרה לי תסתכל משהו שלח לי הודעה אני הולכת להזדיין, הפלאפון לא הפסיק לצלצל אני התעצבנתי לקחתי את הפלאפון ושברתי אותו".
38. המתלוננת לא רצתה להגיש תלונה נגד הנאשם ומסרה כי מרחמת על אמא שלו ת/7 ו - ת/7א היא מסרה לשוטרת שהנאשם דחף אותה והיא קיבלה מכה בראש, היא רצתה לקבל את שרשראות הזהב שהוריה קנו לה.
39. מדוח הפעולה של רס"ל עמר אביתר (ת/10) עולה כי ביום 26.7.2016, קצת אחרי חצות, "הבחנתי ברכב יונדאי מונע עם אורות אשר סימנה לנו לעצור, היא צעקה הוא תקף אותי הוא נתן לי מכות תעצרו אותו הוא גנב לי את הארנק". השוטרת ציינה כי רכב ההונדה בו היה הנאשם החל לנסוע, השוטרת עצרה את הרכב.
- בהמשך, מציינת רס"ל אביתר כי הנאשם ניסה מספר פעמים לצאת מרכבו לכיוון המתלוננת והוא נאלץ לומר לו שישתמש בטייזר אם ינסה לצאת מרכבו.
40. באותו דוח ציטט השוטרת את הנאשם שצעק: "תפסיקי עם השטויות שלך, את תהרסי לי את החיים, אם יעצרו אותי בגללך..".
- הנאשם מסר כי המתלוננת אמורה להיות מורחקת מרמלה. השוטרת מצאה את הארנק של המתלוננת ברכבו של הנאשם וכששאל אותו מדוע זה ברכבו השיב "אני קניתי לה אותו". הנאשם אישר כי תכולת הארנק שייכת למתלוננת, השוטרת גם מצאה את השרשרת שהנאשם קרע.
41. המתלוננת מסרה כי הנאשם תפס את ראשה והטיח בבלטה ובעט בכל חלקי גופה. כשהשוטרת שאלה אותה היכן סימני הפגיעה היא טענה כי אין סימנים כיוון שהיו מכות יבשות.
42. לעניין העובדות של האישום השלישי יודגש כי הנאשם מודה בלקיחת ארנק של המתלוננת, תלישת השרשרת ושבירת הנייד שלה. מדוח הפעולה של השוטרת עולה כי הוא חשש שייעצר נוכח תלונתה של המתלוננת.
- לעניין הבעיטה בראש ובכל חלקי הגוף, אני סבור שאין מקום להרשיע את הנאשם. בפני החוקרת

המתלוננת מסרה על דחיפה שגרמה לה ליפול ולקבל מכה בראש, בפני השוטר לא הצביעה על שום סימן פגיעה.

נוכח הדברים שצוינו לעיל, התרשמתי כי בפני השוטר שהגיע לזירה, הפריזה המתלוננת בתיאור האירוע.

גם האיום המיוחס לנאשם מתבסס על דברי המתלוננת בהודעתה באזהרה (ת/16). הודעה זאת בניגוד להודעות האחרות הינה בעייתית מאחר ועולה ממנה כי המתלוננת חשה מאוימת ועל כן הגזימה בתיאור מעשיו של הנאשם.

43. תלישת השרשרת הינה תקיפה כמשמעות מונח זה בחוק, למרות זאת, מאחר ומעשה זה לא יוחס באופן ממשי כמעשה תקיפה לנאשם, לא מצאתי לנכון להרשיע בעבירת תקיפה בהתבסס על תלישת השרשרת.

44. התוצאה הינה כי הנאשם מורשע באישום זה בגרימת נזק לרכוש בזדון.

45. באישום הראשון, מואשם הנאשם בתקיפת המתלוננת ביום 31.7.2016, בגרימת נזק בזדון לרכוש ובהפרת הוראה חוקית.

46. הנאשם מודה בגרימת נזק בזדון וכופר בתקיפה.

אין מחלוקת עובדתית לעניין הפרת ההוראה שניתנה לנאשם בתחנת המשטרה.

ב"כ הנאשם טוענת כי לא מדובר בהוראה חוקית כיוון שהיא ניתנה בניגוד להוראות חוק המעצרים.

47. ביום 31.7.2016, לאחר בילוי משותף, חשד הנאשם כי המתלוננת נמצאת בקשר עם גבר אחר. לאחר שבדק את התכתבויות המתלוננת בנייד שלה, הוא השליך את המכשיר בתוך רכבו. בהמשך, הוריד הנאשם את המתלוננת בכביש בין עירוני.

48. המתלוננת הצליחה לחזור לביתה. הנאשם ניסה מאוחר יותר ליצור קשר עם המתלוננת, היא לא ענתה לשיחות הטלפון של הנאשם.

הנאשם הגיע ליד ביתה של המתלוננת, חטף מידה את מכשיר הטלפון שלה, הטיח אותו לרצפה וגרם לשבירתו, הוא תלש בחוזקה את השרשראות על צווארה. הנאשם גם קרע את חולצתו מתוך עצבים.

49. המתלוננת נשכבה על הרצפה והנאשם צעק לעברה: "יאל בת זונה, שרמוטה, קומי, יביאו לי משטרה,

יש לי 15 יום צו הרחקה ממך, אמא שלך זונה אבא שלך סרסור".

50. מדוח הפעולה שערך רס"ר גל ויצמן, עולה כי הוא הגיע ליד בית המתלוננת בליל 31.7.2016 בשעה 03:34 והבחין בגבר ללא חולצה סמוך לרכב הונדה. "ברכב ישבה אישה כשהיא נסערת ובוכיה, היא צעקה 'אתה לא מתבייש, מרביץ לאישה' ". המתלוננת מסרה לו כי היא נפרדה מהנאשם היא היתה במועדון וכשחזרה לאור יהודה הנאשם דחף אותה והיכה אותה כשהוא צועק לעברה "זונה, לא תסתובבי עם גברים".
- השוטר הבחין בצמידים ושרשראות של המתלוננת פזורים על הרצפה.
51. המשטרה הגיעה לזירה לאחר דיווח של שכן ששמע צעקות והבחין מהחלון באישה על הרצפה. המודיע סירב למסור עדות (ת/12).
52. בהודעתה (ת/15) מיום 31.7.2016 בשעה 04:52, מסרה המתלוננת: "קבעתי עם חברה, חזרתי במונית הביתה בשעה 03:00, הוא הפתיע אותי ברחוב, חטף לי את הטלפון מהיד והתחיל לרסק אותו ברצפה ולקלל יא זונה, הוא תפס לי את השרשרת וקרע אותה, אני בשלב זה התעלפתי".
53. בהודעתה באזהרה (ת/16) ביום 1.8.2016 חזרה בה המתלוננת מגרסתה הקודמת ומסרה כי בילתה ביום 31.7 עם הנאשם במועדון. "באותו ערב היינו בקפה תל אביב בשעה 00:30 ובתוך המועדון י התחיל להגיד לי שכל מיני בחורים מסתכלים עליי ואני ביקשתי ממנו שיפסיק ויירגע".
- המתלוננת ציינה כי הנאשם ראה את השם "יצחק" בנייד שלה, "אמרתי שזה דוד שלי, זרק לי את הטלפון באוטו וזה לא נשבר פתאום באמצע הנסיעה הוא פתח את הדלת של הרכב והעיק אותי".
54. המתלוננת נשאלה מדוע לא סיפרה את הדברים בחקירתה הקודמת והשיבה כי השוטר לא שאל אותה. בהמשך, המתלוננת מסרה: "הוא צעק 'יא בת זונה, יא שרמוטה, קומי יביאו לי משטרה יש לי 15 יום צו הרחקה ממך, אמא שלך זונה אבא שלך סרסור'".
55. בהודעתו (ת/4) מיום 31.7.2016 סקר הנאשם את מערכת היחסים שלו עם המתלוננת. לגבי אירועי אותו יום, מסר: "אמרתי לה יש לי כרטיסים לאייל גולן רוצה לבוא, בסוף יצאנו למועדון באחד עשרה וחצי...". הנאשם טען כי ראה שהמתלוננת שולחת למישהו תמונות עירום ובתגובה הוא הוריד אותה בכביש, "אמרתי לה אל תתקרבי אליי".
56. בהמשך מסר הנאשם כי פגש במתלוננת ליד ביתה והיו קללות הדדיות ביניהם, "הטלפון שלה היה

בחולצה, בתוך החזייה, לקחתי לה אותו והיא אמרה לי תן, תן לי את הטלפון והתחילה לצעוק. אמרתי לה למה? פתחתי את הטלפון ונכנסתי לוואטסאפ וראיתי הספיקה להתכתב עם שבע גברים... התחילה לקלל אותי ושברתי לה את הטלפון מעצבים. שברתי לה אותו על הרצפה, ריסקתי אותו, היא התחילה לשרוט אותי" (החוקר ראה סימנים).

57. הנאשם מסר כי המתלוננת נכנסה לרכבו וחיפשה חפצים שלו ועיקמה לו את משקפי הראייה, יצאה לרחוב והתחילה לצעוק "משטרה משטרה".

הנאשם מוסר כי ביקש שתפסיק ואמר: "די, יעצרו אותי". הנאשם מסר כי לא השתמש באלימות כלפי המתלוננת.

58. לשאלת החוקר, אישר הנאשם כי קרע את השרשרת של המתלוננת. הנאשם אישר כי המתלוננת שכבה על הרצפה, "היא הפילה את עצמה על הרצפה".

גם בעדותו בפניי, חזר הנאשם על אותה גרסה.

59. גרסתה הראשונה של המתלוננת בהקשר לאירוע זה היא גרסה שקרית. המתלוננת מסרה גרסה שמקלה עם הנאשם, גרסה שהיא שונה מגרסתו של הנאשם עצמו.

היא הסתירה את התקרית הראשונה ביניהם ואת הורדתה בכביש בין עירוני אחרי חצות.

60. רק כשנחקרה באזהרה והבינה כי הנאשם יחס לה מעשים פליליים, הזכירה את השתלשלות הדברים מתחילתו של אותו לילה.

כפי שציינתי, התרשמתי כי ב- 16/ת המתלוננת הגזימה בתיאור הדברים. לאור זאת, החלטתי שלא לקבוע ממצאים מרשיעים על פי הודעתה זו בלבד.

61. הנאשם היה מודע כי הוא נוהג בניגוד לצו ההרחקה. בהודעתו הראשונה הודה כי הוא יזם את המפגש כשהציע לצאת למופע של אייל גולן. בהמשך ניסה לטעון כי המפגש היה כתוצאה מרצון משותף.

62. ביום 26.7.2016 חתם הנאשם על כתב ערובה (ת/1), בכתב הערובה צוין כי הנאשם יורחק מאור יהודה ל- 15 יום. כתב הערובה נערך על פי החלטת קצין החקירות, פקד מאור גורן, אך נחתם בפועל על ידי רס"מ מספין דסטה.

בכתב הערובה גם צוין איסור יצירת קשר.

63. אין מחלוקת בין הצדדים כי ביום 26.7.2016 חתם הנאשם על כתב ערובה האוסר עליו ליצור קשר עם המתלוננת ולהיכנס לאור יהודה למשך 15 יום.

64. בניגוד לאמור בחלק הכללי של כתב האישום, כתב הערובה לא נערך על ידי הקצין הממונה, פקח מאור גורן, אלא על ידי רס"מ מספין דסטה, באישורו ובהנחייתו של הקצין הממונה.

65. הסנגורית טוענת כי רס"מ מספין לא היה מוסמך לערוך את כתב הערובה וכי הסמכות לערוך כתב ערובה על ידי שוטר שהוסמך לכך, נתונה רק במקרה של שחרור ממעצר ולא במקרה של מעוכב שמטילים עליו ערובה.

66. הסעיפים הנוגעים לעניין הם 25(ד); 27(ד); 28 ו-42 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ז - 1996 (להלן: "החוק").

סעיף 25 (ד) לחוק קובע:

"נעדר הקצין הממונה מהתחנה או נבצר ממנו לדון בשחרורו של העצור, רשאי שוטר שהוסמך לכך בהתאם לפקודת המשטרה לשחרר את העצור לפי הוראות חוק זה, ובלבד שאם הורה על שחרור בערובה, יקבל את אישור הקצין הממונה לערובה ולתנאיה".

סעיף 27 (ד) לחוק קובע:

"בא אדם לתחנת המשטרה או הובא אליה כשאינו עצור, ומצא הקצין הממונה שקיימת עילת מעצר, לפי סעיף 13, רשאי הוא, לאחר שהסביר לחשוד את שיקוליו, לעצור אותו או להטיל עליו ערובה".

67. במקרה זה ההחלטה להטיל על הנאשם ערובה ותנאי הערובה התקבלה על ידי הקצין הממונה. במקרה זה, לא נבצר מהקצין הממונה לקבל החלטה כמוזכר בסעיף 25 (ד). עריכת טופס וההסבר על התנאים וקבלת הסכמת הנאשם בוצעו במובן הטכני על ידי רס"מ מספין.

68. מטרת סעיף 25 (ד) היא למנוע כל עיכוב בשחרור אדם עצור, ולכן ניתנת סמכות לשוטר שאינו מוסמך בדרך כלל להחליט בנושאים אלה כדי למנוע פגיעה מיותרת בחירותו של אדם. כשנבצרות הקצין הממונה נפסקת, עליו להחליט מחדש לעניין תנאי הערובה.

69. בעניינו של מעוכב או משוחרר, ניתן להמתין לקבלת החלטתו של הקצין הממונה.

במקרה זה ההחלטה ניתנה כמצוותו של סעיף 27 (ד) על ידי הממונה ועל כן ההוראה הינה הוראה חוקית.

70. לאור כל הדברים שצוינו לעיל, מורשע הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו באישום הראשון. עבירת התקיפה באישום זה תתייחס לתלישת השרשראות מגופה של המתלוננת.

71. לסיכום הנאשם מורשע בשתי עבירות של תקיפת בן זוג, בעבירת איומים, בשתי עבירות של גרימת נזק לרכוש במזיד ובעבירה אחת של הטרדה באמצעות מתקן בזק.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ט, 29 ינואר 2019, במעמד הצדדים